

מסורת הש"ס

(א) גיטין ח: פירושין ל: גיר  
 (ב) (ג'ל והמקן) ג: פרה  
 פ"ח מ"ח, ד' נדה ו:  
 (ס) טהרות פ"ט מ"ד, ו' (ג'ל  
 גפני פ"י חוס' וכן גרם  
 הכערן פ"ר ע"ן וכן  
 בתוספתא פ"ר דטהרות,  
 (ח) (תוספת' פ"ג),  
 [דמקואות פ"ו],  
 (ט) (ג'ל כלים),

## גליון הש"ס

תוס' ד"ה שרצוה וכו'  
אבל צ"ע האך עולין  
לדגל. עין ח' שער הפרס  
סי' לו:

הנהגות מהר"ב  
רנשבורג

[illegible]

מוסף רש"י

אחל וזרק לאר שמה  
אחל. אהל הטענות את  
אחל כעצת טענות. אהל  
מלכ דקא מפקיט דא אהל  
כיש לאר אהל העמים לא  
מלכ אהל (נשים ח.) וכל  
מלכ אהל את חזק  
(עובדין ח.)  
בשרה.  
בשרה נשים. עגלה עפרים  
מקופסא (שם)  
מקופסא (שם) ונעלן אותה  
לאר (נשים ח.)  
הבריא  
מדכן בגלילא.  
מרים  
עגלה עפרים ים  
למרים ושמן לתחנות שמה  
עגלה עפרים ימים ונדה

## חומר בקודש פרק שלישי חגיגה

כה.

עין משפט  
נר מצוה

**מא** א מ"י פירא מהל'  
 קומאס מה הל' ה:  
**מב** ב מ"י פירא מהל'  
 פרה אדומה הל' ד:  
**מג** ג מ"י שם הלכה ג:  
**מד** ד מ"י שם הלכה ד:

רבינו חננאל

[illegible][illegible][illegible]

חבית של יין של תרומה  
לא יקבלוה כו'. הא דבעו  
מרב ששת עבר וקיבל  
מהו שיניחה לגת הבאה  
אם לאו פשיט ליה מהא

(א) נראה דחצר כאן וצ"ל הא קדש נתיבול כלמדי פתיל ומשנין הא מים וכו'.

**שְׂרָצוּעָה** של בותים טפסות. הקשה הר"ר אלחנן היא  
היו מביאין אפר פרה לגליל דל"א לעשות אלא  
בירושלים וא"כ נעמא בהבאת דרך ארץ העמים ושמה דבשיל קטן  
איכא להביא דרך שם אבל להביא לין ושמן נאכסם בני שיל גדול

וְכַיִן דַּלְסָקְסָה לִיה לְרֹעֵה עֲמָלָה  
 וְכַיִן הֵאֵלָה ג' ח' כְּדַמְרָה פ' כ'  
 כְּזִמְרָה (דף נד.) הַקֶּסֶה הִר"ר אֶלְמֶנְס  
 דִּמְרֵינָה כְּמוֹסֶפֶת אֶרְצֵן הַעֲמִים עֲמָלָה  
 מְקוּוֹאֹמִיָּה וְשִׁנְיִילָה עֲמָלָן אֶרֶץ  
 הַמִּזְמֹר טוֹרֹה וּמְקוּוֹאֹמִיָּה טוֹרִין  
 וְשִׁנְיִילָה טוֹרִים כ' וְגֵרָלָה לְמֹר  
 דִּהֶסֶם נְשִׁית קוֹדֶם שְׁקִלְנָה לְדִמֹת  
 יוֹנָה כְּדִאִיתָה פ' פִּירָק דְּחולִין: (דף פ')  
 וְכַיִן שִׁמְעֵי בִּירֹשְׁלַיִם דְּעוֹן פ' ז'  
 כְּעוֹ כוֹתָא קוֹמִי ר'י אֶבְרָהָם אֲבוֹתִים  
 הִיוּ מִסְתַּפְקִין מִשְׁלֹט מַסִּי מִה אֵין  
 אֲחֵם מִסְתַּפְקִין מִשְׁלֹט אֲחֵם לֹאֵם  
 אֲבוֹתִים לֹא קִלְקֹלָה מַעֲשִׂיתָה אֲחֵם  
 קִלְקֹלָתָה מַעֲשִׂיתָה דְּמִיָּין מִן א"י  
 טוֹרֹה מְקוּוֹאֹמִיָּה טוֹרִים כ'  
 וְלֵאחֶר שְׁתַּקְלָלָה שֶׁאֵף ר'י מֵאִיר  
 מֵאִיר גִּזְרֵה עֲלֵיהֶם כְּפִי דְּחולִין:  
**אֲדֵלָה** רִיבֹק אֲדֵלָה שְׂפִיָּה אֲדֵלָה. הַפּוֹרֵם  
 כְּזִמְרָה (דף נה.) וְסֹס אֲמֵר  
 כְּמֵאֵל הַנֶּכֶם לֶאֱרֹץ הַעֲמִים כְּשִׂידָה  
 כְּשִׂידָה וּמִגְדֵּל מִן מַטְמָל וְכַיִן יוֹסִי  
 כְּרִי יוֹדֵה מִטְרָה מֵאֵל לֹא דְרִיבִי סָבֵר  
 מִשּׁוֹם אֲדֵלָה גִּזְרֵה וְכַיִן יוֹסִי סָבֵר  
 לֹא גִזְרֵה מִשּׁוֹם אֲדֵלָה לֹא דְכִי'ע  
 מִשּׁוֹם בּוֹשָׁא גִזְרֵה מִשּׁוֹם אֲדֵלָה לֹא  
 גִּזְרֵה מִן סָבֵר אֲדֵלָה זְרוּק לֹא שְׂמִיָּה  
 אֲדֵלָה וְכַיִן סָבֵר שְׂמִיָּה אֲדֵלָה וְהַתִּיבָה  
 ר'י יוֹסִי כְּרִי יוֹדֵה אֲדֵלָה מִטְרָה  
 מִלֵּאֵה אִסְפָּרִים חֻזְקָה עַל פִּי הַמֶּה  
 כְּכֵלֶם טְמָאָה וְכִי וְקִשָּׁה מֵאֵל קִמְרָה  
 הִיוּ דְּכֵלֶם שְׂמִיָּה אֲדֵלָה מִטְרָה  
 הַכֶּר

והי' פריך דכפרשעין ומוזן וחסד"כ דמקוין וקאמיר וזי בעית איהם  
סמיח ולא גזר זיה רבנן והקשה הר"ר אלחנן דנשמעין משמע  
דף ז' וסע' דדוקא הוא לומר דנקט הכא לישנא דלחל ודוק משום  
דמיא ל"ל לרבי יוסי דר יהודה דשמיא אהל י' מוקי פלוגתא שבחא  
גמ' וז' אהא מטעם דלחל ודוק משום דלחל ודוק ומהדר קושיין דלרובתא  
גי צבאל ודוק שמיא אהל דדוקא כגון שדיה מינה ומגדל שהולכים  
הפורה זי הקושיין ופסיקא המטרפת לא היא אהל ומייתי קשייתא  
מינו שהולכת בנחת והיינו אהל ודוק וזרק דרישא לא חשיב כשהיא  
ת"ע. ז"ע אמאי לא פסיל ליה גבי מעלות דתרוומה מניין צבאלה  
במקור אמר חסיד הר"ר אלחנן ז"ל להקשות על הא דלחל  
ל המת אינו מזיל במעט לעת שצנדה ומאי קאמר בחאי מזיל במת  
צנדה דקאמר חס' מעט לעת שצנדה לקוש' אבל לא לתרומה וי"ל  
לחל המת בחאי שטמחל לא כגון לתרומה אינו מזיל במעט לעת  
ועל שלל הוכיחו הדינים משמע מהכא דבעיין הכשר צויתים וזה  
אם אחת מקטעני גחזיה על המסקיה ושוב גזר לה וכן משמע  
ע"כ נכון לדבר דפ"י ר"י ששקעה ויחם אינו אלא מוהל בעלמא  
מכאן דתורות הגומר ויחם ויחנה לעיני הכן דכר רבי ומאיר רבי  
מכאן לעיני הכן שזינח הכן בידו:

בְּהַלְכָּם לָהֶם לַעֲשׂוֹת וְהִי נָמִי אֲמַר פֶּרֶק בִּירָה (שְׁמַח דָּף מו. וס) וְהָיָה  
 וְעַל מִינָהּ מַחֲהָ אֲבָב אֶפְרָה וְכֵן פִּירָשׁ צִעְרִין וְעִדְיָן טָפִי מַלְכָּלָה  
 מִלְּמָה שְׁבַע הַכֵּלִי וְהַשְׁמָן אֲבָב הַסְּמִילָה וְמוֹקִי לֵה בְּגִילָה שֶׁן כְּלוּמָר  
 לְדָבָר הַיּוֹשׁ דְּבִפִּי כִּסְתֵּדֶרִין (דָּף יא.) טוֹל אֲבָרְתָּא וְכַחוּב לֵאחֲמָנָא  
 ר' שִׁמְעוֹן בְּר' יוֹסֵף (דָּף זא.) בְּגִילָה שֶׁן דְּחִמְרָה עִדְיָן מַמְשָׁחִין אִין הִיא  
 דְּקִטְיָ מִיִּס כְּדִי בְּלֹא אֵת הַקִּילּוֹר דְּחִשְׁבִּי מַשְׁמַח דְּשִׁמְיָ לְרִפּוּאָה  
 וְעִדְיָן לֵהֵם הֵיִן מִן הַשְׁמָן מַשְׁמַח סְחִיָּה לֵהֵם רֹבֵשׁ שְׁמָן בּוֹזֵל דְּפִרְרִי  
 אִין הִיא לֵהֵם פְּחִילוֹת מֵאֲחִירָה וְכַחֲמוּאִי (סָף דָּף עט.) פִּירָשׁ מַחֲוֹךְ שֶׁהִיא  
 גַּם שְׁחִית מִיִּס שֶׁחֵט טָפִי כִּיוֹן שֶׁלֵּא הִיא לֵהֵם אִין פּוֹרְתָא לְעִשְׂמֵת  
 (דָּף עז.) וְעַבְרִי דְּכִסְפּוֹרִים בְּגִילָה מַשְׁמַח שֶׁהִיא עֲשִׂירִים וּמֵרִבִּים  
 יֵשׁ צִבָּא קִמָּא (דָּף קיט.) מַקְבְּלִין מִן הַנָּשִׁים דְּבָר מוֹעֵט כְּלִי פִּשְׁתָּן  
 מַשְׁמַח דְּקִיא אֶפְסִילֵהּ דְּשִׁיךְ בֵּה לָשׁוֹן נִקְבָּה דֵּהֵם רֵאָה נִרְ לָשׁוֹן וְכֵן  
 דְּמַשְׁמַח מוֹתָר וְגַם מֵינִי לָשׁוֹן נִקְבָּה אֲזֵר נֵר מוֹתָרָה כִּתְמָה אִין  
 דְּהוּקִיָּה מִן מֵרֹבֵץ אִין הִיא לֵהֵם נִקְבָּה עֵינִים וְטוֹב הַמִּיִּם לְרִפּוּאָה:

קצב

ע. של טבל תרומה וחולין  
אחת הכלים. גיתות של יין  
העמים מפסקת בין גליל  
יזאן לירושלים בטורה לפי

המדומעות נאמנים ע  
ההדרים וקודם לה  
**גמ'** כיהודה אין וכו'  
לקיש מפני שרצועה  
ביניהן ונתיב בשדה  
רבי היא דאמר אהל  
דחניא <sup>ה</sup>הנכנס לארץ  
ומגדל רבי <sup>א</sup>מטמא ור'  
ולוייתה בכלי חרס ה  
רבי אליעזר שונו <sup>ב</sup>א  
פתיל <sup>ג</sup>והחניא <sup>ד</sup>אין  
פתיל מאי לאו הא ק  
שאני מקדשיהם ניצול  
עולא <sup>ה</sup>חברייא <sup>ו</sup>א  
ולכשיבא אליהו וימר  
נאמנים אף על התר  
ויותיו ישיר קופה או  
אמר רב נחמן לא <sup>ז</sup>  
כאפלי א"ל רב אדא  
כאותן של בית אבך  
שנו איתיביה אבי' ע  
הן כיהודה <sup>ח</sup>נאמנים  
הן דישנו בשנים <sup>ט</sup>

אבל מניחה לגת  
שיניחנה לגת הבא

וְיָמָּה וְהִנֵּה לֶשֶׁן קוֹשִׁיָּה  
מִשּׁוֹם חֲרִירָה וּמִרַם סֶבֶר  
לֵב נִיבֵּי כָּל מַעֲרִינִי (שְׁמִי)  
אֵינוֹ עוֹד שָׁקֵל לִהְיוֹת  
לִי חֵטְא שְׂמִי וְלִמְחִי מַטְבֵּר  
רִי לְעוֹלָם אֲחֵת הוּא  
מִסְתַּכֵּת אֱלֹהִים (פִּי' מִיָּה) ע  
אֵם הַיָּתֵם מִנְחָתָה עֲטוּרָה

הַקֶּדֶשׁ יִצְחָק בְּקוֹרֵי צִדִּי  
לְחֵמֶת מִצְדִּיקֵי תוֹרָתָה אֲנִי  
נִמְקָק לְחֵד פְּתִיל הַיֵּלֻז  
וְהַיָּבֵשׁ מֵחַיִּי מִי תַחֲשֶׁה לֵּת  
לְחֵד וְהֵלֵךְ כְּלִי הַחֲמֵלֵי  
נִגְנָה לְעֵינֵי בְּרַחֲמֵי פִּרְשֵׁי

שְׁפִירָה כְּפִי' דַּשְׁמָה וְדָף  
דַּעֲרִינִי וְחִסֵּם הַסֶּבֶר וְיֵשׁ  
רִי' שְׁמִי כִּי אֲחִיתָ בְּקֶדֶר  
לְחֵד וְיִסְבֵּר לִי מִחֲשַׁבְתִּי

[illegible]

**הסודות.** מפרש בגמרא. והשם ממשוררין: **שבעים יום** מקדימין לטהר ילדו של שכן: **במ' רעוע**. של ארבע ילדו הירושלים צידה היו וז"ל בגמרא הנשים שומא על ארץ הבנים ופילו של חברים שמגליל אינו בא למקטשים: **אכל ודול**. אכל היטולטל ונזקק לזו שמה אכל להיות מפסיק: **אכל** אורה של ארץ הבנים וס גזר על אורה: **שוין**. תנאים שוין ברייתא שאין הקדש ניצל צמיד: **שחין** אין **סחאם**. מי אפר פרה: **שחין** מקדישין. שלא ניתן האפר עליהם עדיין: **נילוין**. ובשרין לקדש לאחר כך: **מדכן**. מטהרין יין ושמן למזבח. ואי רעועה מפסקת מזה וזהא: **שחא** יאזא אליהו. ויראה מטהרין שחא שחא ארץ הבנים: **הגומר** אם ויפיו. עם הארץ שחא לגומר את ימיו: **ישיר קופס אחם**. ולזכר תרומותיו: **ויסנה לעני כהן**. ויראה שחא הכושר ויפיו והכנה עשהו שחא הכושר. אלמא בשעת הניחות והבדים אין נאמנים: **באפלי**. שכר עבר זמן הניחות לרובא עדלתא קאמר דלא חזון: **כאל בים אבידן**. אפלי הוי: **בגללא שנו**. ומתני דקא מי דמתימן ציבורה קאי דקמי רישא שביורה נאמנים על ספרות יין ושמן ועלה קאי בשעת הניחות והבדים אף על התרומה: יבול

אלא מחוורתא כדשנין מעיקר  
של יין לא יקבלנה הימנ  
מרב ששת עבר וקיבלה מז

על פני המת עמאה אהל וזקו הוא ו  
גר' דכ"ע לא שמה אהל וגרס דכ"י  
ופלגיו אי שמה אהל בזיוק אי לא ו  
ומעיקרא צעי למימר ליה ולפי המסקנא  
יולא ראשו ורובו ליה ויה עממא דהל  
ומחזיבא מלאה ספרים אמאי מטמא ומ  
אכל וזק חביב לא הו אהל וכן משמע  
מזוהר חביב מלאה ספרים ומתאמר  
הזק דומיא דזק פסח: **שזוני**  
הזקון (גיטין דף סא: וס) דעילת צה  
בפ"ק גדלה ודף ה: וס) ומה כלי חרס  
היוני בתרומה ולא בקדש כדליתא הכ  
דבאה לא סייך הלאה אי לא מטמא לא  
מאי שטמא דהיוני לקדש דוקא: **כפר**  
ומכשר לה בשעת מסיקה ודלא כפר'  
נכולה מוספתא דטהרות פרק ג' דת  
ולא חשיב משקה. לעיני כהן גר' וכן

**בגליליא** שנו. יש לה רוב שכן מטלטלין כנוה אב קיטמה ואינן שמוה ואומיז ים וסין שם שפירס הו מרוב שם ולא קפד שני בגלילא עלילא ומחזר כו לאפרסו טפס משים שלא היו שומין רק ין מרש בגלילא שרש בגלילא שט דפרס הקיטור הו עושן נפער רמ ממיס לוא להם לשע בשמים ועוד בגססעדות ועוד מה שפי' לוא היו פ בגלילא אלמנר שמוז פסחן דמיס וכו' דאיכא למנר קדאי אקשרה דמיס וקטו לה (שם דף כה). כל זה פי' הר



**Torah-Box.com**  
diffusion du judaïsme aux francophones